

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515215573
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Talašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1515215573.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa rodičov - matka: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, G. a otec: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. 9, G., za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava V, so sídlom Bratislava, Prokofievova 4, na návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh matky z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 16.07.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.07.2015, žiadala matka súd, aby vydal predbežné opatrenie na zákaz styku otca s maloletou dcérou N. H. O., nar. XX.XX.XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania o zákaz styku vedeného pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 20P/370/2013. Návrh odôvodnila tým, že dňa 26.06.2015 doložila do spisu sp.zn. 20P/370/2013 dôkaz - aktuálny znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný na maloletú N. H. znalkyňou K.. I. Y., K., zapísanou v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, s tým, že znalecké vyšetrenie bolo zrealizované modernými metódami. Maloletá bola objektívne znalecky vyšetrená v súvislosti s trestnou vecou podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. N.) takou znalkyňou z odvetvia klinická psychológia detí, ktorá má reálne skúsenosti s maloletými obeťami CSA. Poukázala na to, že je to JEDINÝ znalecký posudok vypracovaný ku dňu XX.XX.XXXX na maloletú poškodenú v súvislosti s pôvodným trestným konaním P.:Q.-

XXXXX-XVK-BX-XXXX ako aj v civilnom konaní 20P/370/2013. Predmetný znalecký posudok predložila aj pre ostatných účastníkov konania, t. j. pre opatrovníka maloletej, pre otca maloletej aj pre Okresnú prokuratúru. Odvtedy uplynuli 3 týždne, pričom - napriek závažným skutočnostiam, ktoré zistila znalkyňa znaleckým vyšetrením dieťaťa - ani okresný súd, ani ustanovený opatrovník maloletej NEKONÁ v prospech dieťaťa a v jeho najlepšom záujme, obaja sú nečinní, hoci súd je v takýchto prípadoch povinný konať z úradnej moci/ex offio. Zato však okresný súd vydal rozhodnutie, ktorým nariadil predvedenie X,X-ročnej maloletej príslušníkmi policajného zboru na znalecké vyšetrenie k znalcovi S.. M. G. na 16.7.2015 o 8:30 hod. Poukázala na nezákonnosť takéhoto súdneho rozhodnutia, pretože jej ako matke dieťaťa doposiaľ žiadne predvolanie na znalecké vyšetrenie nebolo doručené. Zarážajúce, je že príslušníci PZ boli fyzicky pred jej bytovým domom dňa XX.X.XXXX v čase o X:XX hod., kde sa s nimi stretla idúc z domu do práce. Z tohto je evidentné, že zásah PZ bol súdom vopred cielene plánovaný, nakoľko z logického hľadiska mohla s maloletou na znalecké vyšetrenie, ktoré malo začať o X:XX hod., napr. pár minút meškať, čo pri cestovaní G. (z K. do V.) nie je nič nezvyčajné. Ako príslušníci PZ vedeli, že sa s maloletou sa práve v danom čase nepresúva k znalcovi S.. G. do V.?! To znalec S.. G. ustanovený súdom okamžite o X:XX hod. telefonoval na súd, že sa s maloletým dieťaťom nedostavila do V. a súd okamžite vydal písomné rozhodnutie o predvedení políciou a príslušníci PZ sa okamžite presunuli na I. XX pred jej bytový dom, kde sa s nimi o X:XX hod. stretla?! Žiaľ, takýto scenár je málo pravdepodobný - tento zásah bol vopred naplánovaný. Medzi základné ľudské práva, zaručené Ústavou SR a vyplývajúce z Listiny základných práv a slobôd, Všeobecnej deklarácie ľudských práv a z mnohých

ďalších, pre Slovenskú republiku záväzných medzinárodných zmlúv a dohovorov patria: právo na život a jeho ochranu (čl. 15 Ústavy SR), právo na zabezpečenie telesnej integrity pred fyzickými útokmi i zabezpečenie nedotknuteľnosti osoby pred psychickým nátlakom (čl. 16 Ústavy SR), právo na ochranu osobnej slobody (čl. 17 Ústavy SR) a právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti (čl. 19 Ústavy SR). Súd svojím postupom porušil tieto práva maloletej i práva jej matky, neoprávnene uplatnil nefudské a ponižujúce zaobchádzanie s nimi, čo je v rozpore s čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pre vyššie uvedené dôvody a znalecký posudok vypracovaný znalkyňou K.. V. Y., K.. žiada súd, aby vydal predbežné opatrenie na zákaz styku otca s maloletou N. H., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zákaz styku.

Matka k návrhu pripojila kópiu znaleckého posudku č. 8/2014 vypracovaného na žiadosť matky znalcom K.. I. Y., K.. a dňa XX.XX.XXXX doručila tunajšiemu súdu ďalšie prílohy k návrhu, všetky vypracované O.. S.. K.. N. H., K., a to Justičnú revue č. 8-9- Problematika podozrení/obvinení zo sexuálneho zneužívania detí v kontexte rozhodovania o úprave styku rodičov a maloletých detí, Deti ako obeť sexuálneho zneužívania (vybrané aspekty posudzovania) a Obete sexuálneho zneužívania detí medzi nami (2014-kniha-vybrané strany). Dňa 17.08.2015 doručila emailom tunajšiemu súdu zápisnicu o trestnom oznámení, ktoré urobila dňa XX.XX.XXXX na Q. oddelení PZ K. - N., kde uviedla, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej neplní riadne a v čas v ňou označených mesiacoch.

Súd zistil, že dňa 08.11.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh matky zo dňa 07.11.2013 na zmenu úpravy styku otca s maloletou spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa matka maloletej N. H. domáhala zakázať otcovi styk s maloletou do rozhodnutia súdu vo veci samej, ktorým žiadala po znaleckom dokazovaní vzhľadom na prejavy maloletej na otcovu prítomnosť zmeniť predchádzajúce rozhodnutie v časti styku obdobným spôsobom. Konanie je vedené pod sp. zn. 20P 365/2013.

Návrh bol odôvodnený tým, že maloletá má aj cez snahu matky problém stretávať sa s otcom a odmieta stretávať sa spôsobom, ktorý by zahŕňal samostatnú prítomnosť otca a dokonca reaguje veľmi rozrušene čo i len na prítomnosť otca a to až takým spôsobom, že pri snahe o realizáciu rozhodnutia súdu s otcom sa až pomočuje, kričí, plače a domáha sa fyzického kontaktu s matkou, ktorý sa javil ako strach maloletej z otca. Dňa 20.10.2013 pri návšteve otca opätovne maloletá reagovala stresovito a odmietavo na otca tak, že to malo za následok zástavu dýchania, plač, hysterickú reakciu s následným pomočením. Dňa 30.10.2013 pri návšteve otca za prítomnosti zamestnankyň Úradu práce sociálnych vecí a rodiny maloletá opäť odmietala otca, reagovala plačom a krikom, dožadovaním sa fyzického kontaktu s matkou s tým, že sa následne pomočila. V prípade dieťaťa nejde o ojedinelé reakcie a tieto sa vyskytujú pravidelne, pričom reakcia na otca je neprimeraná a matka na základe verbálnych reakcií maloletej dcéry v minulosti nadobudla podozrenie, že maloletá bola otcom sexuálne zneužitá, pričom uvedené sa v trestnom konaní nepotvrdilo predovšetkým z dôvodu, že maloletá nedokázala verbálne prejavovať v dostatočnej miere popis skutočnosti a rozlišovať medzi minulosťou a prítomnosťou. Reakcie dieťaťa na otca sú tak extrémne, až sa matka bojí o zdravie a život dieťaťa. Maloletá má zistený šelest srdca a sklon k synkopám, t.j. k náhlejšej krátkodobej strate vedomia. Spôsob a povaha stretnutí s otcom je pre ňu stresujúca a z vyššie uvedených dôvodov môže ohroziť jej život, zdravie a priaznivý vývoj v prípade, ak bude styk prebiehať spôsobom, ako prebieha doteraz. Otec sa podľa matky svojich judikovaných práv a na styk s dieťaťom domáha necitlivo, bez ohľadu na akékoľvek následky a obviňuje matku z toho, že reakcie dieťaťa sú determinované jej negatívnym postojom k nemu. Postoj matky k otcovi je však primárne determinovaný najlepším záujmom dieťaťa a v súčasnosti nie je možné pri prístupe otca a reakciách maloletej naňho, aby matka vychádzala s otcom bez problémov, nakoľko chce chrániť predovšetkým život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej. Sociálne oddelenie DFNSP avizovalo aj v minulosti ÚPSVaR v Bratislave problematickú realizáciu styku maloletej s otcom v podobe ťažkostí dieťaťa, na čo však úrad adekvátne nereagoval. Podľa matky je stav maloletej po styku s otcom tak vážny, že je potrebné až do rozhodnutia súdu vo veci samej dočasne vôbec vylúčiť styk medzi maloletou a otcom a to v záujme ochrany života, zdravia a priaznivého vývoja maloletej.

K návrhu boli pripojené kópie lekárskej správy zo dňa 20.10.2013, úradných záznamov ÚPSVaR v Bratislave zo dňa 22.10.2013 a 04.11.2013, správ S.. D. V. so N. oddelenia O. v G. zo dňa 23.10.2013 a 24.10.2013 a obrazové záznamy zo stretnutí dňa 09.10.2013 a 30.10.2013.

Zo správy S.. A. z K. ambulancie O. zo dňa 20.10.2013 vyplýva, že dieťa bolo uvedeného dňa privezené rýchlou záchrannou službou, ktorú privolala stará matka po stretnutí s otcom, pri ktorom mala podľa udania sprevádzajúcej osoby začať plakať, pri tom niekoľko sekúnd nedýchať a upokojiť sa, až keď otec odišiel. Taktiež sa malá pri tom mala pomôcť. Počas transportu mala byť bez ťažkostí. V uvedený deň jej bola stanovená diagnóza reakcia na stres s odporúčaním veku primeraného režimu doma a kontaktu so sociálnou sestrou vzhľadom na udanú anamnézu, pričom od 21.10.2013 má ďalej prebiehať sociálne šetrenie.

Následne v nadväznosti na uvedenú situáciu S.. D. V. zo sociálneho oddelenia O. v G. adresovaným B. v G., pracovisko G. V zo dňa XX.XX.XXXX odporučila požiadať súd o vydanie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia na dočasné zamedzenie styku otca s dieťaťom, pokiaľ sa jeho zdravotný stav neupraví a dieťa neprejaví spontánny záujem o stretnutie s otcom.

Zo správy S.. D. V. zo sociálneho oddelenia O. v G. adresovanej ÚPSVaR v Bratislave, pracovisko Bratislava V zo dňa 24.10.2013 vyplýva, že 23.10.2013 bola maloletá o 18.00 hod ošetrovaná na pediatrickej ambulancii oddelenia urgentného príjmu s diagnózou akútna enteritída (zápal tenkého čreva). Podľa udania matky si otec prišiel podľa rozhodnutia súdu pre dieťa. Matka žiadala otca, aby zostalo dieťa u nej, lebo je choré, má teplotu a spí. Otec žiadal, aby dieťa zobudila, lebo má právo na 1,5 hodiny s ním. Povedal, že príde neskôr. Matka volala sociálnej pracovníčke do O., ktorá jej odporučila prísť s dieťaťom na vyšetrenie a ochranné sledovanie. Dieťa bolo sledované do 22.00 hod. Počas dňa sa 4 x S.. V. pokúšala márne dovolať otcovi. V snahe uchrániť dieťa pred ďalšími traumatizujúcimi zážitkami a následnému psychiatrickému ochoreniu, keď dieťa už teraz signalizuje psychický nekomfort psychosomatickými ťažkosťami - bolesť brucha, pomočovanie - žiadala o riešenie problému.

Z listu S.. D. V. a Bc. L. A. zo sociálneho oddelenia O. v G. adresovaného ÚPSVaR v Bratislave, pracovisko Bratislava V zo dňa 07.11.2013 vyplýva, že v záujme zachovania psychického a fyzického zdravia dieťaťa odporúčajú úplne pozastaviť návštevy otca a dať podnet na opätovné prešetrenie udalostí z januára 2013, kedy malo prísť k sexuálnemu zneužitiu dieťaťa a tiež je potrebné psychologické vyšetrenie dieťaťa a jeho vedenie pri spracovávaní negatívnych zážitkov, ktorým je v poslednej dobe maloletá vystavovaná, keď uvádzali, že dňa 06.11.2013 sa o 16.00 hod dostavili na adresu I. XX, kde malo prísť k odovzdaniu dieťaťa na pravidelnú návštevu otcovi. Keď sa otec dostavil, dieťa avizovalo, že je unavené a chce si ísť ľahnúť. Otec ju prehováral, že pôjde s ním. Keď matka priniesla topánočky a vetrovku, že pôjde s otcom, dieťa zostalo agresívne na matku, prečo ju dáva otcovi. Otec, ktorý trval na tom, aby dieťa šlo s ním navrhol, aby išli všetci traja na prechádzku. N. odmietala a plakala. Po chvíli sa matka prišla spýtať, čo má robiť, na čo jej povedali, že dieťa proti jeho vôli otcovi dať nemôžu. N. uložila matku na posteľ do izby a išla otcovi oznámiť, že treba rešpektovať rozhodnutie a želanie dieťaťa nechodiť s otcom von. Otec matke vynadal do sviň a vyhrážal sa, že si to vypije do poslednej kvapky. Matka uviedla, že sa vyznamenal. Potom otec opustil vchod bytu. N. zostala ležať na posteli s cumlíkom v ústach. Potrebovala sa upokojiť. Pozerala do prázdna, pod očami mala výrazné kruhy, výraz tváričky svedčil o opakovaných traumatických zážitkoch.

V lekárskej správe S.. H.-Y. z kardiologickej ambulancie pre deti a dorast z vyšetrenia zo dňa 06.11.2013 vyplýva, že maloletá mC. kontrola bola odporúčená za rok.

Z úradného záznamu ÚPSVaR zo dňa 22.10.2013 súd zistil, že uvedeného dňa sa matka dostavila na pracovisko Bratislava V a žiadala, aby sa dňa 23.10.2013 a 30.10.2013 dostavila na styk otca s maloletou Dr. I., ktorá má maloletú na starosti. Matka uviedla, že absolvovala vyšetrenie s maloletou u pediatra z dôvodu bolesti brucha a hnačiek. Pediatier odporučil vyšetrenie na detskej chirurgii. Otec neakceptoval kľudový režim dieťaťa a uviedol, že príde v čase súdom určeného styku. Matka žiadala pracovníčky ÚPSVaR, aby o zdravotnom stave maloletej informovali otca, aby to vzal na vedomie a akceptoval, k čomu však nedošlo. Matka opätovne informovala kolízneho opatrovníka o závažnej situácii - ako prebieha styk dieťaťa s otcom, že dieťa neustále plače, pomôci sa pri styku s otcom, pomôcuje sa v noci a v poslednom období sa budí zo sna.

Z úradného záznamu ÚPSVaR zo dňa 04.11.2013 vyplýva, že sa dostavila matka s cieľom požiadať o vyjadrenie k realizácii styku a pomočovaniu dieťaťa počas styku s otcom dňa 30.10.2013. Matka pustila nahrávku, že pred začiatkom styku bola maloletá v poriadku, hrala sa. Na nahrávke bolo, ako maloletá reagovala po zazvonení zvončeka, kedy plakala. Po otvorení dverí nechcela ísť k otcovi, potom si zobrala

od neho plyšovú hračku, ktorú pomenovala V.. Potom otec maloletú zobral na ruky. N. sa pýtala dole, nechcela byť u otca na rukách. Požiadala matku, aby hračku odniesla preč. Odbehla za babkou, aby ju nedala otcovi. Keď sa vrátila do chodby, otec ju volal von, maloletá nechcela ísť a vtedy sa pocikala. Matka maloletú prezliekla, už ju neprivedla, dieťa zostalo vo svojej izbe. Dieťa počas celého styku plakalo. K. E., sociálna pracovníčka chcela, aby sa v styku pokračovalo napriek tomu, že dieťa plakalo a pomohlo sa, aby matka dieťa obliekla a styk sa zrealizoval vonku. Matka sa spýtala, či sa bude v styku pokračovať. Pani I. odporúčala styk ukončiť, k čomu došlo asi po 20 minútach.

Dňa 18.11.2013 bola súdu doručená správa ÚPSVaR o priebehu styku otca s maloletou, ktorá bola zaslaná ku konaniu o výkon rozhodnutia 2Em 2/2013. V správe sa uvádza, že styk sa postupne od podania žiadosti otca o uplatnenie opatrení v súdnom konaní smerujúcich k výkonu súdneho rozhodnutia o styku začal čiastočne realizovať. Medzi rodičmi maloletej prichádzalo k opakovaným konfliktom, otec sa domáhal styku, búchal na dvere, zvonil a volal maloletú menom. Matka v úradných záznamoch uvádzala, že dieťa bolo konfliktom prítomné, uvádzalo, že s otcom ísť nechce, plakalo. Matka uvádzala, že maloletá dostala hnačky, sťažovala sa na bolesti bruška, zle prijímala potravu, v noci sa pocikala, budila sa zo sna s plačom. V čase styku bola opakovane privolaná hliadka policajného zboru na podnet matky alebo otca. Dňa 21.08.2013 matka otvorila dvere bytu, otec sa s maloletou pokúšal naviazať kontakt. Maloletá sa podľa vyjadrenia matky cez deň pocikala. Otec ku styku dňa 21.08.2013 uviedol, že matka dvere otvorila, držala maloletú na rukách, keď bola N. na zemi, vybrala sa k otcovi. Styk trval krátku dobu. Každý z rodičov má na priebeh styku iný pohľad. Rodičia si počas priebehu stykov zabezpečujú audio a video nahrávky. Dňa 10.09.2013 sa styku otca s maloletou zúčastnila aj stará matka zo strany otca. Počas stykov dochádza ku konfliktom medzi rodičmi dieťaťa. V dňoch 11.09.2013 až 25.11.2013 sa styk s maloletou nerealizoval, maloletá odmietala ísť k otcovi, pocikala sa, plakala. Po zatvorení dverí sa upokojila. V noci mala nepokojný spánok, niekoľkokrát sa zobudila s plačom. Dňa 06.10.2013 sa otec podľa vyjadrenia matky nedostavil. Okolo 16.00 hod sa informoval, či maloletá ešte spí. Matka uviedla, že maloletá bola na styk pripravená podľa pokynov sociálnych pracovníkov. Dňa 09.10.2013 sa počas styku podľa vyjadrenia matky maloletá mal. N. 2 krát pocikala, nechcela ísť s otcom von, nechcela ani ísť k nemu. Otec na pozvanie brata matky vošiel do bytu. Po príchode staršej sestry O. sa maloletá upokojila, začala s otcom komunikovať. Strúhali spolu ceruzky, kreslili. Otcovi darovala obrázok. Počas kontaktu vraj otcovi povedala, že jej robil zle a ju to bolelo. Otec vraj uviedol, že nie a zmenil tému rozhovoru. Komunikovali spolu ďalej, N. sa aj smiala. Odmietala ísť s otcom ale von z bytu. Otec ju zobral na ruky a sama povedala, že chce byť u neho ešte dve minúty. Matka si robila zo stretnutia nahrávku. Dňa 22.10.2013 sa styku neohlásene zúčastnili pracovníčky ÚPSVaR Dr. I. a S.. E.. Do bytu prišli okolo 16,15 hod. Otec bol v chodbe bytu a nadväzoval kontakt s maloletou. N. mu nosila plyšové hračky. Neskôr ju zobral na ruky, išli spolu do izby, tam si kreslili a hrali sa. Obaja rodičia zhodne uviedli, že na začiatku maloletá plakala a odmietala ísť s otcom von, hoci bola aj matka ochotná ísť s nimi. K 20.10.2013 matka uviedla, že maloletá málo spala. Otcovi sa ju nepodarilo upokojiť ani ju zaujať. Počas styku prišlo ku konfliktom medzi rodičmi a do konfliktu zasiahla aj stará matka zo strany matky. V správe boli ďalej opísané skutočnosti uvedené vo vyššie uvedených úradných záznamoch a správach so sociálneho oddelenia DFNSP v G.. Styk zo dňa 30.10.2013 (zachytený na jednom z matkou predložených záznamov), na ktorom sa zúčastnili na žiadosť oboch rodičov opísali tak, že čakali pred bytom, keď otec zazvonil. Z bytu bolo počuť hlasy a plač. Matka keď otvorila mala maloletú, ktorá plakala na rukách. Na volanie otca odpovedala, že je unavená. Na otázku otca, či málo spinkala uviedla, že nie. Otec jej podal plyšovú hračku, ktorú si zobrala. Po celý čas poplakávala. Otec si zobral maloletú na ruky, nechcela byť u neho na rukách. Postavil ju na zem, matka si ju pritiahla k sebe. Maloletá sa rozplakala a utekala do bytu za starou matkou, ktorá ju zobrala na ruky. Vtedy sa začalo obviňovanie medzi rodičmi.

Otcovi vadilo, že má dieťa na rukách stará matka, že hučí práčka vo vstupnej miestnosti, ktorej sa vraj dieťa bojí. Potom mala na rukách dieťa matka, ktorá konštatovala, že sa pocikala. Išla ju prezliecť, keď sa vrátila, uviedla, že dieťa leží na posteli a už ju neprivedie. Rodičia sa potom dohadovali o právoplatnom rozsudku, ktorý matka nazvala zdrapom papiera. S.. E. matku okrem iného upozornila, že dieťa nie je pripravené na styk v chodbe ho nie je možné realizovať. Navrhli jej iné miesto realizácie styku, napr. detské ihrisko alebo detský kútik, resp. aby matka čakala na styk pred obytným domom, na čo však matka uviedla, že rešpektuje rozsudok, v ktorom je uvedené, že otec si prevezme dieťa v mieste jej bydliska a to je v jej byte. V závere správy sa uvádza, že kontakt otca s dieťaťom sa realizuje čiastočne. Dieťa opakovane pri stretnutiach plače, kričí, odmieta ísť s otcom von, pomohť sa, budí sa zo sna a kričí, dieťa hovorí, že mu otec robil zle. Pokiaľ sa ju podarí upokojiť, kontakt sa realizuje (2 krát). Rodičia majú rozdielne pohľady na priebeh styku. Z týchto okolností aj vzhľadom na odporúčania sociálnej

pracovníčky DFNSP kolízny opatrovník odporučil zväžiť, či realizácie styku v tejto forme je v súčasnosti na prospech maloletej, u ktorej sa prejavujú psychosomatické ťažkosti a hľadať iné možnosti riešenia vzniknutej situácie. Súdu dali na zváženie prehodnotiť styk otca s maloletou s prihliadnutím na jej vek, s možnosťou asistovaného styku pod dohľadom psychológa neštátneho zariadenia.

Z obsahu pripojených spisov vzťahujúcich sa k úprave rodičovských práv a povinností k maloletej N. H. (sp. zn. 17P 217/2011, 22P 43/2013, 22P 106/2013 a 20P 262/2013) súd zistil, že po rozhodnutí o úprave styku rozsudkom tunajšieho súdu 17P 217/2011-112 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 43/2012-132 zo dňa 24.04.2012, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každú stredu od 16.00 hod do 17.30 hod a v nedeľu v párnom týždni od 14.30. hod do 17.00 hod., pričom si maloletú prevezme v mieste bydliska matky, kde ju matke aj odovzdá, styk otca s maloletou prebiehal spočiatku za prítomnosti matky, aby si dieťa zvyklo. Neskôr sa stretávali, ako to rodičom vyhovovalo, pričom neskôr mal otec maloletú aj sám na pár hodín, nikdy ju nemal na noc. Prvýkrát matka požiadala o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd otcovi zakázal styk s maloletou návrhom doručeným súdu dňa 15.02.2013 (konanie o návrhu vedené pod sp. zn. 22P 42/2013), čo odôvodnila podozrením zo sexuálneho zneužívania maloletej otcom, čo vyvodila s údajných výrokov maloletej. Uznesením tunajšieho súdu v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 177/2013-55 zo dňa 07.05.2013 súd návrh matky zamietol s odôvodnením, že skutočnosť, že by sa otec matkou tvrdeného konania voči maloletej dopustil nevplynula z matkou predložených lekárskejších správ, pričom v danom štádiu boli matkine obvinenia preverované v rámci v tom čase prebiehajúceho trestného stíhania voči otcovi na základe trestného oznámenia matky.

Návrhom doručeným súdu dňa 15.02.2013 otec maloletej požiadal o zmenu úpravy styku s maloletou a to do času ukončenia vyšetrovania z trestného činu sexuálneho zneužívania voči maloletej z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti dieťaťa výlučne v priestoroch Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR alebo nimi povereného akreditovaného subjektu za asistencie psychológa, resp. sociálneho pracovníka každú stredu od 16.00 hod do 17.30 hod a každú nedeľu v párnom týždni od 09.00 hod do 11.30 hod. Konanie o tomto návrhu otca, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 22P 43/2013 bolo uznesením zo dňa 19.04.2013 spojené s konaním o návrhu matky zo dňa 15.04.2013, ktorým sa matka domáhala zákazu styku otca s maloletou a ktoré sa začalo viesť pod sp. zn. 22P 106/2013. V priebehu týchto konaní matka dňa 09.08.2013 podala ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia na zákaz styku otca s maloletou.

Od podania trestného oznámenia na otca zo strany matky, nemal otec od februára 2013 po dobu viac ako X mesiacov kontakt s maloletou, t.j. až do obdobia po právoplatnom zastavení trestného stíhania voči nemu vedeného OR PZ BA V pod ČVS Q. XXX/X-OVK-BX/XXXX podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu, že bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Vzhľadom na zmenené okolnosti od podania návrhu v dôsledku zastavenia trestného stíhania voči otcovi boli vyššie uvedené konania po späťvzatí návrhov zo strany oboch rodičov zastavené.

Uznesením zo dňa 11.11.2013 č.k. 20P 365/2013-29 tunajší súd vylúčil na samostatné konanie časť návrhu matky /zo dňa 07.11.2013 doručený tunajšiemu súdu 08.11.2013/ týkajúcu sa zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, konanie vo veci samej je vedené pod sp. zn. 20P 370/2013. Vo veci samej súd doteraz nerozhodol.

Uznesením zo dňa 06.12.2013 č.k. 20P 365/2013-41 tunajší súd návrh matky /doručený tunajšiemu súdu 08.11.2013/ na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 370/2013 o návrhu matky na zmenu úpravy styku dočasne zmenil styk otca s maloletou upravený rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 17P 217/2011-112 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 43/2012-132 zo dňa 24.04.2012 a to tak, že otec je predbežne oprávnený stretávať sa maloletou každú pracovnú stredu od 15.15 hod do 16.45 hod od 06.12.2013 do 31.01.2014 v prítomnosti matky a od 01.02.2014 v neprítomnosti matky, vždy za asistencie psychológa Referátu poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, pracovisko Bratislava V, Kutlíkova 17, Bratislava - Petržalka. Matke súd uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a včas ju odovzdať otcovi na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, na pracovisku Bratislava V, Kutlíkova 17, Bratislava - Petržalka, kde si ju aj po ukončení styku prevezme. Krajský súd v Bratislave na odvolanie matky proti prvostupňovému rozhodnutiu uznesením zo dňa

21.02.2014, č.k. 11CoP 44/2014-133 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o predbežnom styku otca s maloletou zmenil tak, že do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 370/2013 o návrhu matky na zmenu úpravy styku dočasne zmenil styk otca s maloletou upravený rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 17P 217/2011-112 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 43/2012-132 zo dňa 24.04.2012 tak, že otec je v období 2 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia predbežne oprávnený stretávať sa maloletou každú pracovnú stredu od 15.15 hod do 16.45 hod v prítomnosti matky a po uplynutí tohto obdobia v neprítomnosti matky, vždy za asistencie K. Matke súd uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a včas ju odovzdať otcovi v priestoroch Linky detskej istoty pri Slovenskom výbore UNICEF, Fialkové údolie 5, Bratislava, kde si ju aj po ukončení styku prevezme. Vo zvyšku /v zamietajúcom výroku/ rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Krajský súd v Bratislave považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, pri svojom rozhodovaní zohľadnil, že styk otca s maloletou sa okrem dňa 18.12.2013 prakticky nerealizoval, prihladol aj na oznámenie kolízneho opatrovníka o nemožnosti zabezpečiť asistovaný styk otca s maloletou a prehodnotil prvostupňové rozhodnutie len čo do spôsobu realizácie tohto styku. Odborný dohľad nad stretnutiami otca s dieťaťom považoval za nutný do času, pokiaľ si maloletá na prítomnosť otca navykne a príjme ho možno ako príjemnú súčasť svojho života. V prejednávanej príhode nebolo možné s prihliadnutím na skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu v čase rozhodovania súdu prvého a druhého stupňa bez akejkoľvek pochybnosti vyvodiť, že v najlepšom záujme maloletej je okamžite zakázať jej styk s otcom. Síce existujú prejavy správania sa maloletej pred resp. počas styku s otcom /pomocovanie/, súčasne však v danom štádiu konania nebolo možné ustáliť, či sú tieto prejavy správania sa dieťaťa v priamej príčinnej súvislosti s realizáciou styku s otcom a či nie sú dôsledkom i prenášania negatívneho emotívneho prežívania matky vo vzťahu k otcovi na maloletú. Pokiaľ ide o správanie sa maloletej k otcovi počas dovtedy realizovaného styku odvolací súd poukázal na záznam Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 18.12.2013, z ktorého vyplýva, že maloleté dieťa je schopné nájsť si v čase styku k otcovi cestu za predpokladu, že matka nebude vysielat signály nespokojnosti so správaním maloletej. Tento úradný záznam o priebehu realizácie stretnutia otca s maloletou v uvedený deň vypracoval orgán sociálnoprávnej ochrany detí na pôde ktorého sa podľa nariadeného predbežného opatrenia súdu prvého stupňa uskutočnil dovtedy jediný asistovaný styk otca s maloletou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21.07.2014, č.k. 3 Cdo 172/2014 dovolanie matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21.02.2014 sp.zn. 11 CoP 44/2014 odmietol.

Pred realizáciou samotného styku otca s dieťaťom bolo realizované samostatné stretnutie odborného pracovníka X. detskej istoty pri N. výbore W. s matkou a stretnutie s otcom. Rodičia boli oboznámení s pravidlami poskytovanej služby. Prvé krátke stretnutie otca s maloletou bolo zrealizované 12.03.2014 v prítomnosti matky. Ďalší plánovaný kontakt, ktorý sa mal konať 19.03.2014 matka zrušila z dôvodu ochorenia dieťaťa. Dňa 26.03.2014 sa konal asistovaný kontakt dieťaťa s otcom v trvaní cca 45 minút.

Kolízny opatrovník dňa 19.03.2014 zrealizoval šetrenie pomerov v rodine matky žijúcej i so staršou dcérou v X-izbovom byte. Počas šetrenia bola prítomná pani S. a maloletá N. H., ktorá spala v spálni, mala zvýšenú teplotu. Materskú školu navštevuje len v doobedňajších hodinách, jej matka nastúpila do zamestnania. V starostlivosti o maloletú sa striedajú so starou matkou. Šetrením bolo zistené, že matka má vytvorené podmienky na zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloletú.

V konaní vo veci samej na pojednávaní dňa 27.03.2014 vtedajšia právna zástupkyňa matky uviedla, že rešpektujú a nemajú väčšie výhrady voči nariadenému predbežnému opatreniu. Problémom je stále sa zhoršujúci psychický stav dieťaťa a z toho dôvodu žiadajú o nariadenie vyhotovovania zvukovo obrazových záznamov zo stretnutí otca s maloletou, keďže matke to nebolo umožnené. Je potrebné zistiť, ako sa maloletá prejavuje pred stretnutím s otcom a po ňom. Vyhotoviť záznam žiadajú od doby príchodu maloletej až po jej odchod po ukončení styku, aby toto mohol vyhodnotiť psychológ. Je tu stále podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletej otcom v minulosti, dieťa je traumatizované zo styku s otcom a navrhujú vypracovať komplexný psychologický posudok so zameraním na citové väzby dieťaťa k otcovi a jeho správanie. Navrhujú prizvať na zaujatie odborného stanoviska doc. Y. N. H. K., ktorá sa zaoberá U. problematikou, teda problematikou zneužívaním detí. Videozáznamy zo stretnutí sú potrebné aj na to, aby s nimi mohol pracovať psychológ, ktorý vypracuje znalecký posudok. Vo veci samej navrhli, aby sa styk otca s maloletou nerealizoval každý týždeň, ale každé dva týždne, prípadne raz mesačne. Matka dieťa pripravuje po materiálnej ale aj po psychickej stránke, keď mu hravou

formou povie, že sa ide na chvíľu s otcom pohrať. Stretnutia otca s maloletou na pôde W. zatiaľ prebehli v poriadku a vždy za prítomnosti matky. Videozáznam by vyhotovoval vždy príslušný pracovník W.. Na tomto pojednávaní vypovedal aj otec, ktorý uviedol, že matka neustále útočí na jeho osobu, údajné sexuálne zneužívanie bolo vyšetrené, vec je uzavretá, ona ho však neustále osočuje a obviňuje. Nerozumel návrhu na vyhotovovanie videonahrávok zo styku maloletej s ním, nakoľko pri týchto stretnutiach je prítomný psychológ, ktorý je nestranný a určený súdom. Matka len verbálne tvrdí, že nechce brániť maloletej v styku s ním, v skutočnosti však robí opak. Od 18.12.2013 dcéru nevidel a 11.03.2014 ju náhodne stretol s matkou v M., kde sa jej prihovril a keď to matka zbadala, zakričala „Chod' preč, daj nám pokoj“. V zmysle predbežného opatrenia prebehli dve stretnutia s maloletou, prvý styk sa realizoval 12.03.2014 v trvaní 5 minút, pretože hodinu a štvrt' bol pracovníkmi W. dotazovaný na to, ako bude reagovať, keby ho dieťa odmietalo. Vtedy dcére chcel dať aj vianočné darčeky, voči čomu matka protestovala. Sadol si na opačný koniec miesta, kde bola maloletá, prihovráal sa jej. Vtedy bola maloletá na rukách matky a na jeho otázky odpovedala. Keď začal vyťahovať hračky, videl, že maloletá má záujem. Matka prítomnej psychologičke hovorila, že dcéra sa úplne trasie od strachu, stanovisko psychologičky však bolo také, že nevidela známky strachu u maloletej. Matka svoje správanie preniesla na maloletú až dcéra povedala matke, aby išli domov, tak odišli. Maloletá počas celej doby neplakala, pri odchode mu zakývala a povedala, že zajtra príde. Ďalšie stretnutie malo byť 19.03.2014, no nekonalo sa údajne pre chorobu maloletej, čo matka oznámila len W.. Na dotaz otca, či bola s dieťaťom u lekára a či mu dá náhradný termín, nereagovala. Dňa 26.03.2014 bolo realizované ďalšie stretnutie trvajúce menej ako hodinu, nakoľko si psychologička mylne myslela, že má trvať hodinu a nie hodinu a pol. Psychológ otca požiadal, aby na začiatku nebol príliš aktívny, nech si maloletá zvykne na jeho prítomnosť, preto dcéru pozdravil. Dcéra sa s matkou začala hrať so stavebnicou, vláčikmi a trvala na tom, aby matka bola pri nej. Neplakala. Cca po 15 minútach sa k nim otec pridala a hral sa s vláčikmi. Potom sa chcela maloletá hrať s loptou, ukázal jej loptu so smejkom, ktorú jej priniesol a asi 20 minút si ju hádzali. Na strane dcéry bol smiech, bola šťastná, radostná, nepocikala sa, nebolo tvrdenie „mami, buď pri mne“. Túto ich zábavu ukončila po hodine psychologička. Matka dcéru okamžite začala obliekať, ale ona tam ešte chcela zostať. Mala popísané rúčky, tak ju poprosil, aby mu na ruku nakreslila srdiečko, čo už ako oblečená urobila. Pri odchode mu opäť povedala, že zajtra príde. Zakývala mu a zakričala „ahoj“. Právna zástupkyňa matky na tomto pojednávaní opätovne žiadala vyhotovenie video záznamov, nakoľko matka má inú interpretáciu styku otca s maloletou. Postreakčné reakcie dieťaťa sú úplne iné, ako tvrdí otec, preto chcú, aby toto všetko posúdil psychológ. Kolízny opatrovník žiadosť na vyhotovovanie videozáznamov považoval za nedôvodnú, pretože práve osobou, ktorá sa nestranné vyjadrí k prebiehajúcej styku je psychológ, za účasti ktorého sa styk realizuje.

Okresná prokuratúra Bratislava V dňa 23.04.2014 na dopyt súdu oznámila, že trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1,2 písm. b/ Trestného zákona bolo vyšetrovateľkou dňa 31.05.2013 zastavené, nakoľko skutok sa nestal. Prokurátorka sťažnosť matky ako poškodenej dňa 01.07.2013 zamietla ako neopodstatnenú, čím rozhodnutie o zastavení trestného stíhania nadobudlo právoplatnosť.

Materská škola I. XX v G., ktorú maloletá N. H. navštevuje, oznámila súdu, že maloletá má dochádzku do ich zariadenia pravidelnú okrem dní neprítomnosti z dôvodu jej choroby. V kolektíve detí je obľúbená, má kľudnú a nekonfliktnú povahu. Do škôlky prichádza v sprievode matky, ktorá sa o dcéru riadne stará a na ktorú je veľmi citovo naviazaná. Popoludní odchádza domov v sprievode starej matky.

S.. K. A., všeobecný lekár pre deti a dorast potvrdila, že maloletá dobre prospieva po psychickej i fyzickej stránke, hygienická starostlivosť o dieťa sa javí ako primeraná. Jej chorobnosť je nízka. Dieťa bolo hospitalizované v roku XXXX pre L. opakovane bolo vyšetrované K.t. Jej zdravotný stav je toho času dobrý, maloletá je sledovaná v reumatologickej ambulancii.

Dňa 10.06.2014 vtedajšia právna zástupkyňa matky oznámila súdu, že mimoriadny opravný prostriedok bol podaný matkou vo veci podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona na Generálnu prokuratúru a tiež doručila súdu kópiu návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní, ktorý bol doručený Generálnej prokuratúre SR dňa 09.06.2014.

Slovenský výbor pre W. XX.XX.XXXX zaslal tunajšiemu súdu správu o priebehu realizácie stretnutí maloletej s otcom, v ktorej uviedol, že na svojom pracovisku M. krízové stredisko X. detskej istoty / ďalej len M. X. SV W./ zabezpečil priestor, odbornú účasť a psychologické poradenstvo pre stretávanie

sa maloletej N. H. s jej otcom. Na prípade pracovali 4 odborní pracovníci, všetky poskytované služby boli odborne garantované a bezplatné. Od 12.03.2014 do 11.06.2014 sa realizovalo 8 asistovaných kontaktov otca s dieťaťom, z toho 4 boli skrátené na podnet matky. Päť kontaktov matka zrušila z dôvodu ochorenia dieťaťa alebo svojho, jeden pre besiedku v materskej škole. Všetky stretnutia sa realizovali v prítomnosti matky z dôvodu, že dieťa prichádzalo na kontakty vystrašené, na vzdialenie sa matky reagovalo úzkosťou a plačom. Otec tento postup v záujme dieťaťa akceptoval. Jedno stretnutie rodičov s odbornými pracovníkmi sa realizovalo mimo termínov asistovaných kontaktov bez prítomnosti dieťaťa na návrh otca, ktorý navrhoval matke dohodu vo veci starostlivosti o dieťa. Matka návrh na stretnutie akceptovala, ale k dohode medzi rodičmi nedošlo.

Čo sa týka priebehu kontaktov, na ich začiatku dieťa vyjadrovalo negatívny postoj voči otcovi a voči kontaktu /"Nechcem, aby ho sem pustili". „Poďme už domov“. „Ja tu nechcem byť“./ Veľa sa držalo schúlené v náručí matky, občas išlo do interakcií s otcom, pustilo sa do hry, potom sa zase stiahlo. Viac sa obracalo na matku, vyžadovalo si jej prítomnosť alebo zapojenie v hre. Na zvýšené napätie reagovalo plačom, krikom, vyhľadaním bezpečia u matky. Napätá atmosféra sa výrazne odrážala na jeho psychickom stave /zvýšená plačlivosť, prejavy úzkosti, únava, obmedzená komunikácia, neochota ku hre/ - čo je prirodzená obranná reakcia v záťažovej situácii. Po odchode z priestorov M. X. SV W. bolo na dieťaťi vidno okamžité opadnutie napätia, odpútalo sa od matky, nereagovalo strachom, ak sa od neho matka vzdialila, smelšie sa pohybovalo po priestore herne, pustilo sa do hry a viac komunikovalo.

Presvedčenie matky, že dieťa hovorí pravdu o tom, čo sa v minulosti stalo, spôsobilo, že matka nie je schopná uvoľniť svoje napätie. Prejavuje sa u nej silne ochranný postoj, vnútorne je presvedčená, že dieťa musí chrániť. Nedôverovala odborným pracovníkom ich organizácie, mala od nich iné očakávania. Dožadovala sa intenzívnejšej odbornej starostlivosti o dieťa zo strany ich organizácie. Často konzultovala stav dieťaťa a jeho reakcie na kontakt s otcom s ich pracovníkmi. Ich odporúčania neprijímala, bála sa o svoje dieťa. Otec bol ochotný počas kontaktov rešpektovať odporúčania odborných pracovníčok - vyhýbať sa konfliktom s matkou v prítomnosti dieťaťa, hovoriť pomalším a pokojnejším hlasom, snažiť sa postupne upútať pozornosť dieťaťa hrou. Bol ochotný vyjsť v ústrety požiadavkám matky, napr. posun začiatku kontaktu na neskorší čas, aj keď to súdom bolo nariadené inak, sám navrhol, že sa vždy pridá 15 minút po začiatku, nech má N. čas na aklimatizáciu.

Počas celého posudzovaného obdobia sa uskutočnili 2 kontakty, ktoré boli relatívne príjemné pre dieťa, pretože matka pôsobila počas nich uvoľnenejšie, bola viac spolupracujúca zapojiť sa do hry, čo sa prenieslo na dieťa. Vtedy sa aj N. ukľudnila a jej interakcie s otcom boli pozitívne. Rozprávala sa s ním, hrala sa s ním a pri hre sa nahlas smiala, dokonca sama vyhľadala fyzický kontakt s ním. Matka sa však snažila presmerovať pozornosť dieťaťa na seba alebo usmerňovala hru medzi otcom a dcérou aj vtedy, keď to nebolo nutné /"tak sa s ňou nehraj", „nehovor jej také blbosti“/. Keď bol kontakt pre maloletú príjemný, vyjadrila sa že ešte nechce ísť, príde aj nabadúce zahrať sa s otcom. Väčšinou si na konci chcela zobrať darčeky, ktoré jej priniesol. S touto situáciou sa matka nestotožňovala.

Kontakty pre dieťa predstavovali veľkú záťaž pre napätú atmosféru. Dieťa bolo pod tlakom protichodných očakávaní rodičov /otec dokazoval, že dieťa s ním chce byť a matka, že sa ho bojí/. Na základe správania sa dieťaťa počas asistovaných stykov bolo možné vidieť aktuálny stav v ich priestoroch a v čase kontaktov. Odmietanie otca a kontaktov súvisí s tým, čo dieťa zažíva v súčasnosti. Reakcia dieťaťa na otca môže byť vo veľkej miere ovplyvnená postojom v rodinnom prostredí, ako aj konfliktami, ktoré sa diali medzi rodičmi počas kontaktov u nich doma a aj teraz, ak je pri nich dieťa prítomné. Ak kontakty prebiehajú vyššie opísaným spôsobom, ak dieťa nie je na ne pripravené, vníma situáciu ako nepríjemnú a ohrozujúcu, tak sa v ňom upevňuje odmietavý postoj voči otcovi, pretože kontakty s ním sa spájajú s negatívnymi zážitkami a napätím.

V predmetnej správe boli nasledovné odporúčania:

- vyladiť komunikáciu medzi rodičmi v rovine rodičovských práv a povinností v záujme dieťaťa
- s dieťaťom pokračovať v odbornej psychologickú starostlivosti /u psychologičky, ktorá s ňou už spolupracuje/
- pre rozhodnutie o ďalšej participácii na výchove a starostlivosti rodičov o maloletú odporúčajú znalecké psychologické posúdenie obidvoch rodičov a ich rodičovských kompetencií
- pri stretávaní sa dieťaťa s otcom prijať obojstrannú rodičovskú zodpovednosť, zohľadniť potreby dieťaťa, jeho psychický stav tak, aby sa rešpektoval najlepší a najbezpečnejší záujem dieťaťa.

Taktiež otec upovedomil súd o realizácii jeho styku s maloletou, čo podrobne rozpísal. Snažil sa rešpektovať usmernenie psychológa a potvrdil, že viacero stretnutí sa neuskutočnilo pre údajnú chorobu maloletej alebo matky. Poukázal na to, že niekoľkokrát pri stretnutí s dcérou mu matka doslova nedovolila pohladkať dcéru, dotknúť sa jej, dokonca pred psychologičkou i maloletou povedala „nedotýkaj sa jej, neprajem si to“. Matka sa nevhodne správa počas styku, niekoľkokrát sa stalo, že začne dávať dieťa, ktoré má akoby prilepené na sebe, nasilu na zem a potom absolútne nevlúdny tónom jej začne hovoriť, že ona musí ísť preč, lebo ju vyhadzujú. Veľmi dobre vie, ako bude dieťa reagovať a očakáva to. Akonáhle cíti dieťa nepokoj z matky, stačí povedať: „chcem ísť domov, mamina“ a stretnutie sa skončilo. Dôvodom nie je jeho správanie, pri styku sa s matkou nepúšťa do reči, do žiadnej konfrontácie, čo je nesmierne náročné pri necitlivom až zákernom správaní sa matky voči dieťaťu. Ani jedno stretnutie s dcérou sa nezrealizovalo bez prítomnosti matky, hoci tomu už tak malo byť. Matke ide o elimináciu otca za každú cenu, vyvolávanie a živenie strachu z neho, vykresľovanie otca v očiach dieťaťa ako zlého, pritom vyzdvihuje samu seba ako milujúcu maminku, ochrankyňu. To všetko sú aspekty psychického nátlaku, psychického týrania páchaného na dieťaťu. Otec má za to, že matka sa systematicky snaží navodiť ilúziu chorého dieťaťa, a to za každú cenu. Neštíti sa dokonca vyťahovať maloletú v noci z postele, ísť s ňou na pohotovosť, kde musí tráviť čas s naozaj chorými deťmi, miesto toho, aby doma spala nerušeným spánkom. Je prehnane starostlivá, dieťa dokonca nedá do škôlky, len aby potvrdila ilúziu chorého dieťaťa a utvrdzovala aj ňou prezentovaný dôvod, prečo sa nemôže stretnúť so svojím otcom.

Otec tunajšiemu súdu dňa 16.06.2014 oznámil, že dňa 11.06.2014, teda v deň určeného stretnutia mu W. oznámil, že matka zrušila toto stretnutie z dôvodu choroby dieťaťa, čo im oznámila už 10.06.2014 a povedala, že sa dieťaťu zhoršil zdravotný stav a bola s ním aj na pohotovosti a berie antibiotiká. Tento stav si hneď preveril návštevou u dcérinej lekárky S.. A., ktorá uviedla, že mala dovolenku, a preto maloletú XX.XX.XXXX vyšetřila S.. E., ktorá ju zastupovala. Otec navštívil aj S.. G., ktorá dňa XX.XX.XXXX vyšetřovala maloletú na pohotovosti. Z otcom pripojených lekárskeých správ súd zistil, že S.. A. dňa XX.XX.XXXX vyšetřila maloletú v sprievode starej matky a uviedla, že dieťa v tom čase nebolo vážne choré. Zo zdravotného hľadiska môže byť uskutočnené stretnutie dieťaťa s otcom. Dieťa nesmie byť na ostrom slnku a pozeráť do monitoru. S.. G. v lekárskej správe zo dňa XX.XX.XXXX vystavenej o XX.XX hod. uviedla, že podľa údajov matky je maloletá chorá od utorka, v stredu zápal ľavého oka, začali zelené hlien z nosa, telesná teplota do st-št XX,X st. C, na večer sa zvýši do XX st. C, kašeľ dráždivý, produktívny, skôr nočný, počas dňa menej, z liekov podávaná lokálne morská voda, na kašeľ nepodávané nič. S.. E. v lekárskej správe zo dňa XX.XX.XXXX zaznamenala, že maloletá bola vyšetřená spolu so staršou sestrou v sprievode matky, ktorá udala, že N. celú noc záchvatovito kašľala. Matka prekonala S.. Na ambulancii bolo robené U. s negatívnym výsledkom. Vzhľadom na tento fakt aj napriek negatívnemu U. bol urobený odber na prípadnú S. a nasadená príslušná antibiotická liečba. Počas vyšetřenia bolo dieťa čulé, nekašľalo. Zdravotný stav v tom čase umožňoval, aby bolo v starostlivosti otca alebo matky.

Na ďalšom pojednávaní vo veci samej dňa 17.06.2014 matka uviedla, že Dr. I. s maloletou navštevuje od obdobia, keď otec na styk s maloletou chodieval k nim domov, nevhodne sa správal - kopal, búchal do dverí, provokoval všetkých zúčastnených tak, aby mohol zavolať políciu, ktorá bola u nich veľmi často. U tejto psychologičky sa konalo len jedno stretnutie rodičov s cieľom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie, čo bolo neúspešné. Intervencia vo vzťahu k nim ako rodičom bola ukončená, ale psychologičku s maloletou naďalej navštevuje. Matka ďalej uviedla, že maloletá po počiatočnej aklimatizácii už v materskej škole, ktorú navštevuje, aj prespáva a vyberajú ju z nej o cca 14.30 - 15.00 hod., ak je však po chorobe, ešte pred obedom. Matka pracuje v K. H. na plný pracovný úväzok s pohyblivým pracovným časom, jej matka pracuje tiež na plný pracovný úväzok počas denných a nočných zmien, takže sa o maloletú starajú spoločne. Ohľadne stretnutia s otcom v M. vypovedala, že toto stretnutie prebehlo inak, ako to tvrdil otec. V M. bola s maloletou N., kde sa mala stretnúť s jej staršou dcérou z prvého manželstva XX ročnou O., lebo chceli N. kúpiť prilbu, lebo dostala kolobežku. V obchode maloletá skúšala prilbu, kam prišiel otec a keď ho dcéra zbadala, zľakla sa a trvala na tom, nech urýchlene idú domov. Okamžite ju zobrala na ruky a odišli preč. Otec žiadnym spôsobom nereagoval. Potom prilbu skúšali v inom obchode, kde maloletá povedala predavačke, že stretli otca, chce ísť domov, lebo jej robí zle. Bližšie neuviedla, ako jej robí zle, ale im doma hovorievala, že jej robí zle a pritom ukazovala na svoje intímne partie. Toto ukazovala aj v detskom kútiku a na ihrisku. Matka jej zakázala o tom rozprávať. Matka tiež uviedla, že má veľmi dobré vzťahy s bývalým manželom V. O. a jeho partnerkou Z. J., ktorí k nej chodievajú domov

na návštevu za maloletou O., ale venujú sa obom deťom. Ak matku niekedy odvolajú do práce, požiada ich, aby prišli k nim a povarovali N., alebo im ju odnesie ona. N. ich oboch má veľmi rada. Na tomto pojednávaní otec konštatoval, že matka pred súdom klame s vymysleným príbehom v M., ktoré prebehlo tak, že prechádzal okolo obchodu P. a zbadal, že matka práve vychádza s maloletou z obchodu. Keď ho zbadala, zobrala dcéru na ruky, maloletá nepovedala ani slovo, kolobežka padla na zem, on jej ju podal a na to mu matka povedala: "Chod' preč!". Otec tiež uviedol, že matka s bývalým manželom nemali na seba pekné slovo až dovtedy, kým matka otca obvinila zo sexuálneho zneužívania. K stretnutiam v W. uviedol, že posledné dve stretnutia neboli zrealizované pre údajné ochorenie dieťaťa, keď od lekárov, ktorých matka s maloletou navštívila zistil, že dieťa bolo v poriadku s čistým dýchaním, ani mu nebola meraná teplota. Nebol dôvod, aby sa maloletá s ním stretnúť nemohla. Právna zástupkyňa matky uviedla na pojednávaní, že 30.04.2014 konzultovala s riaditeľkou W., ktorá jej uviedla, že najpodstatnejšie je v tejto prejednávanej veci s istotou vylúčiť, a to znaleckým dokazovaním, ktoré by vykonal forézny psychológ, konkrétne odporučila Dr. Q. H., že k sexuálnemu zneužívaniu nedošlo, že sa skutok nestal, resp. dosiahnuť najvyššiu mieru istoty a to vzhľadom na negatívny postoj dieťaťa k otcovi. Dr. H. vie posúdiť, či sa maloletá dôveryhodne vyjadruje, resp. do akej miery si vymýšľa a nehovorí pravdu. Je to odborník, ktorý vyvracia alebo potvrdzuje vierohodnosť výpovedí poškodeného a údajného páchatel'a, v danom prípade rodiča ako páchatel'a a ochranného rodiča. Dr. H., ktorú už v minulosti navrhovali, je s prípadom oboznámená a venuje sa mu. Sama sa vyjadrila, že ak ju súd požiada, môže vypracovať stanovisko k tejto veci. Pracovala by ako znalec. Otec nesúhlasil s ďalším vyšetrovaním dieťaťa, ktoré v roku XXXX absolvovalo znalecké vyšetrenie, matka neustále trvá na tom, aby sa dieťa vyšetrovalo, s čím on nesúhlasí.

Slovenský výbor pre W. dňa XX.XX.XXXX oznámil tunajšiemu súdu, že v období od XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX sa styk otca s maloletou uskutočnil jeden raz, asistovaný kontakt bol 4-krát zrušený alebo sa neuskutočnil na podnet matky. Otec sa na všetky kontakty dostavil v dohodnutom čase alebo jeho prítomnosť odvolali, ak vedeli vopred, že sa kontakt neuskutoční. Asistovaný kontakt sa uskutočnil 18.06.2014, kedy matka svoje 25 minútové meškanie odôvodnila tým, že mala problém dieťa zobudiť. O meškaní ich neinformovala. Na začiatku kontaktu stála s dcérou na rukách, nechcela sa sadnúť, otec sa snažil dieťa zaujať čítaním príbehu z časopisu. N. reagovala málo, málo nadväzovala očný kontakt s otcom, bola odmietavá. Po čase začala reagovať na otcove otázky, zapojila sa do rozhovoru s ním. Potom otec otvoril katalóg z obchodu s hračkami, ktorý si spolu s dieťaťom, ktoré si k nemu prisadlo, pozerali a vyberali, čo by mu mohol nabudúce priniesť, riešili úlohy z časopisu. Rozhovor medzi nimi prebiehal voľnejšie, N. hovorila otcovi, ako mu nabudúce prinesie ukázať lego, ktoré má doma a ako sa sem za ním bude chodiť hrať, aj keď bude väčšia. Matka sa zdržiavala v blízkosti dcéry, udržiavala s ňou kontakt pomocou dotykov, bozkov a pohladení. 5 minút pred koncom N. prehlásila, že tu chce ešte zostať, na čo matka ukončila kontakt. Dňa 25.06.2014 prišla matka na kontakt o 15.25 hod. napriek tomu, že predtým jej na jej opakovanú žiadosť presunuli termín realizácie asistovaných kontaktov od 16.00 hod. do 17.30 hod. Matka sa odvolala na to, že by chcela mať kontakty tak, ako sú určené súdom a na údajnú nahrávku telefonátu s pani H., kde jej tá mala povedať, že kontakt bude o 15.15. Nakoľko so skorším príchodom matky a dieťaťa nerátali, ponúkli jej možnosť počkať v herni, kým príde otec, ktorého okamžite telefonicky informovali. Po telefonáte s otcom oznámili matke, že otec je už na ceste /zobral si taxík/, matka odmietla počkať dlhšie a o 15.50 odišla. 02.07.2014 matka zrušila kontakt telefonicky kvôli svojmu ochoreniu. 09.07.2014 opakovane zavolala cca 1 hod. pred kontaktom, telefonát prevzala iná pracovníčka X.. Matka uvádzala, že dieťa reaguje krikom, kopaním, trhaním si vlasov, odmieta sa obliecť a ísť na kontakt, pričom matka nevie, čo má robiť a ako ho má upokojiť. Namietala realizáciu kontaktov, keďže nechránia dieťa, nerešpektujú ho a nútia ho do kontaktu, aj keď bolo znásilnené. Pri spätnom telefonáte od nich povedala, že dieťa od vyčerpania zaspalo a na kontakt nepríde. Dňa 16.07.2014 matka v ten deň emailom kontakt zrušila bez uvedenia dôvodu s tým, že písomné vyrozumenie pošle dodatočne.

Dňa 06.08.2014 tunajšiemu súdu oznámil Slovenský výbor pre W., že dňom 01.08.2014 ukončujú poskytovanie odborných intervencií, ktoré sa realizujú na ich pracovisku na základe nariadeného predbežného opatrenia. V poskytovaní služby nie je možné pokračovať pre nespoluprácu zo strany matky. Plánovaný styk medzi otcom a dieťaťom sa neuskutočnil už 6x za sebou, pretože ho zmarila alebo zrušila matka, pri realizácii kontaktov nespolupracuje a nedodržiava podmienky dohody. Nemôžu ďalej držať pre N. H. voľný termín, ako ho matka nevyužíva. Od poslednej správy, ktorú zaslali súdu, matka v deň realizácie zrušila dohodnuté a z jej strany vyžiadané individuálne poradenské stretnutie. Dňa 23.07.2014 sa na asistovaný kontakt nedostavila a ani ich o neprítomnosti vopred neinformovala.

Po telefonáte z ich strany im oznámila, že neprídu, lebo má toľko starostí s deťmi, že na to úplne zabudla. Sľúbené písomné vyrozumienie k predošlým zrušeným kontaktom im neposlala. V prípade zmeny postoja matky k spolupráci s ich inštitúciou, môže byť poskytovanie odborných intervencií obnovené, ak to bude v ich personálnych a priestorových možnostiach.

Tunajší súd uznesením zo dňa 26.09.2014, č.k. 20P 370/2013-188 vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a vykonaním znaleckého úkonu poveril S.. S. G., zapísaného v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR a zároveň mu udelil súhlas na pribratie konzultanta - súdneho znalca z odboru psychiatria.

Uznesením zo dňa 03.12.2014, č.k. 20P 370/2013-315, tunajší súd rozhodol tak, že súdny znalec S.. S. G. nie je vylúčený z vykonania znaleckého úkonu a návrh matky na pribratie doc. Y.. S.. N. H., K.. ako konzultanta do znaleckého dokazovania zamietol. Krajský súd v Bratislave uznesením 22.05.2015, č.k. 11CoP 244/2015-491 odvolanie matky voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa odmietol. Súd rozhodol na základe toho, že podaniami tunajšiemu súdu doručenými dňa 11.11.2014 a dňa 14.11.2014 sa matka domáhala prizvania doc. Y.. S.. N. H., K., expertky na problematiku sexuálneho zneužívania detí, k vypracovaniu znaleckého posudku z dôvodu, že je zakladateľkou a riaditeľkou občianskeho združenia M., ktoré sa venuje obetiam sexuálneho zneužívania. Prizvanie experta z tohto odvetvia v najlepšom záujme maloletej a ochrany jej práv a tiež za účelom riadneho zistenia skutkového stavu v konaní. Matka namieta pribratie psychologičky K.. D. N., K..v trestnom konaní, nakoľko táto nie je evidovaná v zozname znalcov, vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom podľa matky ani ňou zložený sľub nie je platný. Podľa matky si rozhovor s dieťaťom vyžaduje vysoko kvalifikovaného odborníka, ktorý musí mať poznatky o detskom vývine, pamäti a sugestibilitate, o normálnom sexuálnom vývine, o vplyve sexuálneho zneužívania, o patopsychológii, o medicínskych dôkazoch zneužívania a pod. Matka nemá vedomosť o inom expertovi v Slovenskej republike, ktorý sa tak dôkladne a dlhodobo zaoberá problematikou CSA ako menovaná. Písomným podaním tunajšiemu súdu doručeným dňa 04.12.2014 podala matka námietku zaujatosti súdneho znalca Mgr. S. G., ktorú odôvodnila najmä tým, že ako matka už absolvovala vyšetrenie u neho v dohodnutých termínoch (19. 11.2014 a 27.11.2014) a na základe jeho prístupu k prípadu vznikli z jej strany dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. Podľa nej je dôležitou skutočnosťou jeho nekompromisný a bezohľadný prístup voči maloletemu dieťaťu, pričom zo strany znalca dochádza k neodôvodneným obštrukciám v súvislosti so začiatkom znaleckého vyšetrenia maloletej a to aj napriek tomu, že znalec bol o jej aktuálnom zdravotnom stave informovaný. Matka znalca, zo zdravotných dôvodov a nutnej rekonvalescencie na strane maloletej po prekonanom závažnom ochorení (atypický zápal pľúc a mononukleóza), požiadala o presun ním stanoveného vyšetrenia so začiatkom o 16:00 hod. na 10:00 hod. Znalec presunul začiatok vyšetrenia na 14:00 hod., t. j. na čas popoludňajšieho spánku 4-ročného dieťaťa, pričom matka poukazuje tiež na ľahšiu unaviteľnosť dieťaťa, a preto je podľa nej najvhodnejším časom vyšetrenia 10:00 hod. Matka zároveň uvádza, že znalec robí nezmyselné prieky a obštrukcie a striktné odmieta jej požiadavky ohľadom dieťaťa, čo nevie nijako relevantne odôvodniť. Telefonicky sa jej vyhráždal, že ak sa nedostaví v ním stanovenú hodinu, vec vráti súdu. Matka namieta tiež neetické správanie znalca voči doc. Y.. S.. N. H., K.. a podľa nej by mal znalec dodržiavať všeobecné zásady slušného správania a etický kódex psychológa. Počas znaleckého vyšetrenia dňa 19.11.2014 sa znalec k matke správal manipulatívne, napr. pri V. teste ju naviedol na otáčanie predkladaných obrázkov, čo by sama spontánne podľa svojich slov neurobila. V kontakte s ňou sa opakovane vyjadroval negatívne a pripisoval jej odmietavé postoje, pritom ona ako matka ho len ľudsky požiadala o rešpektovanie denného režimu dieťaťa a jeho aktuálneho zdravotného stavu. Znalec matku pri jej odpovediach sústavne prerušoval, skákal jej do reči, nedovolil jej vyjadriť sa k jednotlivým situáciám, dokončiť myšlienku, na čo sa ohradila, že má právo povedať všetky okolnosti, týkajúce sa prípadu, nielen to, čo je momentálne v spise. Podľa nej je z prístupu a verbalizovaných postojov ustanoveného znalca evidentné, že tento nemá vôľu a snahu zaoberať sa vecou komplexne, a preto existujú dôvodné obavy, že znalecké dokazovanie ako dôkaz bude zmarené nielen pre necitlivé a neprofesionálne zaobchádzanie s dieťaťom, ale aj pre nedostatočnú odbornosť znalca - jednotlivca na posudzovanie ich špecifického prípadu súvisiaceho s U.. Taktiež namieta prizvanie znalca - muža, nakoľko v týchto prípadoch má byť súdom ustanovená žena.

Súdny znalec sa písomným podaním doručeným súdu dňa 29.12.2014 vyjadril k námietke zaujatosti vznesenej voči jeho osobe matkou, v ktorom uviedol, že túto námietku zaujatosti považuje v zmysle § 12 ods.2 písm. a) zák.č. 382/2004 Z.z. za neopodstatnenú. Nebol mu známy žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by odmietol vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci. Aktuálne

zrealizoval psychologické vyšetrenie matky (19. a 27.11.2014) a otca (21.11.2014) maloletej, pričom vzhľadom na komplikovanú komunikáciu a zníženú úroveň spolupráce s matkou dieťaťa, ktorá kladie na znalca, najmä pokiaľ ide o vyšetrenie dieťaťa, neodôvodnené požiadavky, spochybňuje kompetentnosť znalca a prekladá termíny predvolania, zatiaľ vyšetrenie maloletého dieťaťa nemohol zrealizovať. Hlavný dôvod, ktorým matka odôvodňovala preloženie vyšetrenia maloletého dieťaťa, bol jeho zdravotný stav, v čom jej vyšiel v ústrety. Nakoľko sa však daná situácia opakovala, vyžiadal si od nej potvrdenie ošetrojúceho lekára dieťaťa, že aktuálne sa dieťa nemôže zo zdravotných dôvodov psychologického vyšetrenia zúčastniť. Toto potvrdenie mu nedoručila. Ku konkrétnym námietkam matky uviedol, že ide o nekorektné a nepravdivé tvrdenia, ktoré nezodpovedajú skutočnosti. Zúčastnení boli na vyšetrenie predvolaní štandardným spôsobom, matke venoval zvýšenú mieru pozornosti, bola poučená o priebehu jej vlastného vyšetrenia ako aj o priebehu vyšetrenia dieťaťa. V jej prípade ide o náročné znalecké dokazovanie, kvôli masívnej účelovosti a zníženej spolupráci v jej komunikácii a správaní, čo je dané jej osobnosťami charakteristikami. Kooperácia s otcom dieťaťa prebiehala v zásade bez komplikácií, bol však emotívny a frustrovaný kvôli neustálemu prekladaniu termínu vyšetrenia dieťaťa.

Súd nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov existovala pochybnosť o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k veci, k zadávateľovi alebo k inej osobe, ktorej sa úkon pre jeho týka, preto znalca S. S. G. nevytlúčil z vykonania predmetného znaleckého úkonu.

O. Y. S. N. H., K. nie je podľa zistenia súdu v súčasnosti zapísaná v Zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. Na výzvu súdu uviedla, že otec maloletej ju nikdy nekontaktoval, matka sa na ňu prvýkrát obrátila e-mailom dňa 24.03.2014, kde jej opísala, že po nadobudnutí dôvodného podozrenia, že jej dcéra bola sexuálne zneužívaná biologickým otcom, a po konzultácii situácie s odborníkmi podala trestné oznámenie. V priebehu vyšetrenia bol na podozrivého vypracovaný znalecký posudok so záverom, že tento netrpí sexuálnou deviáciou, na základe čoho bola situácia údajne vyhodnotená tak, že skutok sa nestal. Napriek záverom vyšetrenia sa matka snaží o zákaz styku otca a maloletej, nakoľko tá pri styku s ním vykazuje negatívne symptómy (pomočovanie sa, plač atď.). Matka ju dopytovala ohľadne možnosti vstupu o. z. M. do prebiehajúceho civilného konania o úpravu styku, na čo ju upovedomila, že ak ju súd vyzve, je ochotná predložiť súdu relevantné poznatky vzťahujúce sa na problematiku podozrenia zo sexuálneho zneužívania a odporučila jej navrhnúť to súdu. V e-maile dňa 08.05.2014 ju matka informovala, že takýto návrh súdu predložila, no bez odozvy a taktiež informovala menovanú o priebehu styku maloletej s otcom na pôde W.-u, pričom počas stretnutí je maloletá veľmi úzkostná, tisne sa k mame, otca odmieta, škrabe si pokožku až do krvi a po stretnutiach je vyčerpaná. Opísala tiež prejavy strachu z otca, verbalizované doma i v škôlke. V e-maile zo dňa 24.08.2014 ju matka informovala, že W. im vypovedal službu z dôvodu, že ona ako matka údajne nespupracuje. Podľa vyjadrenia doc. Y. S. N. H., K., mali akékoľvek informácie, ktoré boli v rámci telefonických konzultácií alebo e-mailovej korešpondencie matke komunikované, charakter odborných stanovísk. Na pojednávaní dňa 17.06.2014 vtedajšia právna zástupkyňa matky do zápisnice súdu uviedla, že Dr. H. je oboznámená s týmto prípadom a venuje sa mu.

Súd s prihliadnutím na vyjadrenia vtedajšej právnej zástupkyne matky ako aj na vyjadrenie doc. Y. S. N. H., K., mal za to, že je prítomná dôvodná pochybnosť o jej nezaujatosti v danom prípade, nakoľko je s prípadom už oboznámená, venuje sa mu, preto súd návrh matky na pribratie doc. Y. S. N. H., K. do znaleckého dokazovania zamietol.

Dňa 26.06.2015 doručila matka tunajšiemu súdu dôkaz - znalecký posudok č. 8/2014 vypracovaný znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých - K. I. Y., K., zapísanou v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR. Matka znalkyňu požiadala o vypracovanie znaleckého posudku na maloletú N. H. a na matku. Znalkyňa na základe preštudovaného spisového materiálu a psychologického vyšetrenia, rozhovoru a pozorovania v znaleckom posudku uviedla, že intelekt oboch je nadpriemerný a na základe zistených aktuálnych intelektových schopností u oboch vyšetrených je možné potvrdiť ich výpoveď z hľadiska možnosti pravdepodobnosti výskytu daného správania sa u otca J. P. Je vysoko nepravdepodobné, že dané správanie otca k maloletej si vopred vykonštruovali a naplánovali. Rovnako je nepravdepodobné, že zo strany matky dochádza k ovplyvňovaniu maloletej v smere proti jej otcovi v zmysle vytvárania tzv. syndrómu zavrhnutého rodiča. Znalkyňa v posudku ďalej uviedla, že psychologické vyšetrenie matky poukazuje na to, že matka je osobnosť s trendom k sociálnej žiadúcnosti s tendenciou javiť sa v lepšom svetle, čo neznamená

lživosť v priamom význame, ale skôr vysokú mieru morálneho vývinu vo vzťahu k populačnej norme. Je extravertovaná s nízkym psychotizmom. Intelektové schopnosti maloletej sú t.č. situované v oboch zložkách verbálnej i neverbálnej do pásma nadpriemeru. J. diagnostika potvrdila pri rozhovore o danom probléme sexuálnych aktivít jej otca s ňou vysokú hladinu G. X vlnu, ktorá je odrazom neurostability v správaní a vysokej citlivosti na danú tému vo vzťahu k prežívaniu a následnému správaniu sa dieťaťa. V afektívnej patológii dominujú úzkostné tendencie v larvovanej forme. Pri rozhovore o otcovi ako aj pri spomienkach na to, čo s ňou otec robil, bola v štádiu rozplakania sa. Jej grafický prejav je jasne sexuálne orientovaný, genitál je tmavý - fialový, zvýraznený. Kresba je celkovo farebná, ale detaily, obrysy sú čierne. Kresba N. H. je výrazovým prostriedkom syndrómu sexuálneho zneužívania v dotykovej forme, ktorú prezentuje aj v rámci časového odstupu od aktivít, ktoré jej robil otec. Z daných výsledkov psychologického vyšetrenia, z rozhovoru a pozorovania maloletej je zjavné, že styk dieťaťa s agresorom, teda s otcom J. P. nie je možné realizovať, preto navrhuje znalkyňa zákaz styku otca s maloletou. J. diagnostikou bol zistený aktuálny afektívny stav matky, ktorá nevykázala patologické hodnoty v G. X vlnách zodpovedných za napätie a neurostabilitu v správaní. U matky z výsledkov psychologického vyšetrenia, z rozhovoru a pozorovania neboli zistené odchýlky v žiadnej zo psychopatologických meraných škál. Jej osobnosť sa nezmenila vplyvom tlaku a extrémnych podmienok vyvolaných správaním sa otca maloletej. Matka je stabilná, vyrovnaná a vyvážená osobnosť. Maloletá je v súčasnosti v štádiu psychomotorického a senzomotorického vývinu, jej osobnosť je viazaná na autority, na matku. Prejavy, ktorými demonštruje nespokojnosť pri styku s otcom, sú viazané na prežitie negatívnej skúsenosti s danou autoritou - otcom. Preto je jej reaktivita na osobnosť otca výrazne negativistická, odmietavá, citovo deprivovaná. Zmena v jej osobnosti je pozorovaná len na báze aktuálnej reakcie na otca, aktuálneho diania okolo nej, nie ako trvalá patologická zmena. Psychologické profily u matky i maloletej sú vo vzťahu k predmetnej veci možného sexuálneho zneužívania maloletej jej otcom v rovine latencie. Osobnostne sa u matky neprejavili žiadne psychopatologické črty osobnosti, ktoré by determinovali alebo limitovali výchovný proces N. H.. Maloletá je v súčasnosti spokojná, po dobu niekoľkých mesiacov /od júna 2014/ nemá kontakt s otcom, nepripomínajú sa jej situácie, ktoré prežila s otcom a ktoré jej boli nepríjemné. Rovnako sa nevracia k slovíčkam „pipic“ a „šušulka“. V danom prípade je u maloletej dôležitý faktor pomalej straty pamäťovej stopy na veci, ktoré sa stali v otcovej prítomnosti. Preto je nutné eliminovať styk otca s dieťaťom na obdobie, ktoré bude situačne podmienené, podmienené vekom dieťaťa ako aj vzťahovo-motivačným rámcom dieťaťa. Znalkyňa navrhuje zákaz styku otca s dieťaťom a otca psychiatricky a sexuologicky vyšetriť.

Uznesením zo dňa 02.07.2015, č.k. 20P 370/2013-509 tunajší súd nariadil predvedenie maloletej N. H. na vyšetrenie k súdom ustanovenému súdnemu znalcovi S.. S. G., ktoré sa malo konať dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. v psychologickvej ambulancii, nachádzajúcej sa v W. nemocnici G. - J. V., so sídlom G., Ružinovská 6, v poliklinickej časti, na 1. posch., v priestoroch psychiatrických ambulancií, ktoré zrealizuje príslušný policajný orgán za prítomnosti matky S. O. a zástupcu kolízneho opatrovníka. Dôvodom tohto rozhodnutia bolo to, že z podania súdneho znalca bolo zistené, že pokiaľ ide o vyšetrenie maloletého dieťaťa, pôvodný termín predvolania matka odmietla vo svojom vyjadrení z viacerých dôvodov (zdravotný stav dieťaťa, miesto a čas vyšetrenia). Znalec postoj matky akceptoval a ohľadne vyšetrenia maloletej matke vysvetlil, že dieťa nebude vyšetrené v nemocnici, ale v ambulancii v civilom prostredí, že pôjde o imitáciu každodenného stretnutia s rodičmi po návrate zo škôlky, ktoré sa bude realizovať pre dieťa nenásilnou formou a že vyšetrenie môže preložiť zo 16:00 hod. na 14:00 hod., voči čomu matka neprejavila námietky. Následne jej opakované predvolanie poslal aj elektronicky, na čo mu druhý deň odpovedala, že s tým nesúhlasí, že takýmto spôsobom sa nedohodli, že dieťa poobede spí a že navrhuje 10:00 hod. Súdny znalec uviedol, že komunikácia a spolupráca s matkou sa javí aktuálne ako problematická. Z podania znalca zo dňa 22.12.2014, tunajšiemu súdu doručeného dňa 29.12.2014 bolo zistené, že tento doposiaľ zrealizoval psychologické vyšetrenie matky (v dňoch 19. a 27.11.2014) a otca maloletej (dňa 21.11.2014), pričom vzhľadom na komplikovanú komunikáciu a zníženú úroveň spolupráce s matkou dieťaťa, ktorá kladie na znalca, najmä pokiaľ ide o vyšetrenie dieťaťa, neodôvodnené požiadavky, spochybňuje kompetentnosť znalca a prekladá termíny predvolania, zatiaľ vyšetrenie maloletého dieťaťa nemohol zrealizovať. Hlavný dôvod, ktorým matka odôvodňovala preloženie vyšetrenia maloletého dieťaťa, bol jeho zdravotný stav, v čom jej vyšiel v ústrety. Nakoľko sa však daná situácia opakovala, vyžiadal si od nej potvrdenie ošetrojúceho lekára dieťaťa, že aktuálne sa dieťa nemôže zo zdravotných dôvodov psychologického vyšetrenia zúčastniť. Toto potvrdenie mu nedoručila. Súd po zhodnotení dovtedajšieho priebehu konania mal za to, že je nevyhnutné vo veci vykonať nariadené znalecké dokazovanie, ktoré nie je možné vykonať bez

prítomnosti maloletej. Nakoľko boli splnené všetky podmienky pre predvedenie maloletej na vyšetrovanie k súdному znalcovi, ktorej účasť na znaleckom úkone nie je možné za súčasných okolností zabezpečiť inak než predvedením.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

O nariadení predbežného opatrenia inak platí i ust. § 74 O.s.p. a nasledujúce.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Okrem iného predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi (povinnosť), najmä aby platil výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a)), alebo aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti; (§ 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Uvedené zákonné ustanovenie obsahuje len príkladný výpočet predbežných opatrení, čo nevyklučuje, aby ich podoba bola rozmanitejšia, a to v závislosti od konkrétnych okolností.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Predbežné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňatý z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy.

Predbežné opatrenie, rovnako ako každé rozhodnutie súdu, musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.).

Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejedukovať práva a záujmy účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky.

Keďže predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hrozacej ujmy.

Cieľom predbežných opatrení je provizórna dočasná úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej, neprejedukuje výsledok konania pred súdom. Obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov. Zásahy a dôsledky predbežného opatrenia, pokiaľ ide o právne postavenie dotknutých osôb, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Preto predbežné opatrenie v zásade nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej.

Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy

právných vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní, a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy, a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Pokiaľ ide o skupinu predbežných opatrení, ktorých účelom je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, táto má opodstatnenie len vtedy, ak je potreba upraviť pred rozhodnutím o veci samej právne (nie faktické) pomery účastníkov.

Predbežné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Jedným z prostriedkov zabezpečenia čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorý nežije s dieťaťom v spoločnej domácnosti, na výchove maloletého dieťaťa a udržiavanie citového puta je osobný styk rodiča a maloletého dieťaťa.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva, ale pri rozhodovaní vychádza len z okolností uvedených v návrhu.

Matka sa opakovane domáha zákazu styku maloletej s otcom predbežným opatrením, jej predchádzajúce návrhy boli súdom zamietnuté. Aj v tomto prípade mal súd za to, že na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia podmienky splnené neboli, keďže neboli splnené základné predpoklady naliehavosti dočasnej úpravy právnych pomerov v matkou požadovanom smere k maloletej N. H.. Súd opakovane zdôrazňuje, že navrhovaný výrok rozhodnutia, ktorý je totožný s petitom vo veci samej, by neprípustne, v rozpore s účelom predbežného opatrenia, nahrádzal rozhodnutie vo veci samej, keď navyše zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je tak mimoriadne závažným zásahom do práv rodiča, že súd by pred pristúpením k takémuto opatreniu formou okamžitého predbežného zásahu musel mať jednoznačne osvedčenú hrozbu nenapraviteľného následku v prípade pokračovania v styku. V danom prípade by takýmto zásahom vzhľadom na okolnosti prípadu a doterajší prístup matky k otcovi hrozila závažná a ťažko napravitelná ujma na právach dieťaťa práve tým, že v dôsledku straty pravidelného kontaktu s otcom by s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou došlo k absolútnej eliminácii možnosti nadviazania citového resp. akéhokoľvek pozitívneho vzťahu k otcovi a mohlo ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa.

V súčasnom období je právoplatným a vykonateľným predbežným opatrením na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 370/2013 dočasne upravený styk otca s maloletou tak, že otec je v období 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia predbežne oprávnený stretávať sa maloletou každú pracovnú stredu od 15.15 hod do 16.45 hod v prítomnosti

matky a po uplynutí tohto obdobia v neprítomnosti matky, vždy za asistencie psychológa X. detskej istoty pri N. výbore W. v priestoroch X. detskej istoty pri N. výbore W., P. údolie 5, G.. Matke súd uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a včas ju odovzdať otcovi v priestoroch X. detskej istoty pri N. výbore W., kde si ju aj po ukončení styku prevezme. N. výbor pre W. zasielal tunajšiemu súdu správy o priebehu realizácie stretnutí maloletej s otcom, kde je konštatované, že na začiatku kontaktov dieťa vyjadrovalo negatívny postoj voči otcovi a voči kontaktu, veľa sa držalo schúlené v náručí matky, občas išlo do interakcií s otcom, pustilo sa do hry, potom sa zase stiahlo. Na zvýšené napätie reagovalo plačom, krikom, vyhľadaním bezpečia u matky. Napätá atmosféra sa výrazne odrážala na jeho psychickom stave /zvýšená plačlivosť, prejavy úzkosti, únava, obmedzená komunikácia, neochota ku hre/. Po odchode z priestorov M. X. SV W. bolo na dieťaťi vidno okamžité opadnutie napätia, odpútalo sa od matky, smelšie sa pohybovalo po priestore herne, pustilo sa do hry a viac komunikovalo. Presvedčenie matky, že dieťa hovorí pravdu o tom, čo sa v minulosti stalo, spôsobilo, že matka nie je schopná uvoľniť svoje napätie, je presvedčená, že dieťa musí chrániť. Nedôverovala odborným pracovníkom ich organizácie, mala od nich iné očakávania, dožadovala sa intenzívnejšej odbornej starostlivosti o dieťa zo strany ich organizácie, často konzultovala stav dieťaťa a jeho reakcie na kontakt s otcom s ich pracovníkmi, ale ich odporúčania neprijímala, na druhej strane otec tieto odporúčania rešpektoval, bol dokonca ochotný vyjsť v ústrety požiadavkám matky týkajúcich sa napr. posunu začiatku kontaktu na neskorší čas. Počas celého posudzovaného obdobia sa uskutočnili 2 kontakty, ktoré boli relatívne príjemné pre dieťa, pretože matka pôsobila počas nich uvoľnenejšie, viac spolupracovala, čo sa prenieslo na dieťa. Vtedy sa aj N. ukludnila a jej interakcie s otcom boli pozitívne. Rozprávala sa s ním, hrala sa s ním a pri hre sa nahlas smiala, dokonca sama vyhľadala fyzický kontakt s ním. Matka sa však snažila presmerovať pozornosť dieťaťa na seba alebo usmerňovala hru medzi otcom a dcérou aj vtedy, keď to nebolo nutné. Keď bol kontakt pre maloletú príjemný, vyjadriť sa že ešte nechce ísť, príde aj nabadúce zahrať sa s otcom. Väčšinou si na konci chcela zobrať darčeky, ktoré jej priniesol, s čím sa matka nestotožňovala. Je teda evidentné, že si matka povinnosť uloženú jej predbežným opatrením, spočívajúcu v riadnej príprave dieťaťa na styk s otcom predovšetkým v zmysle psychologickéj prípravy (pozitívneho naladenia), ale tiež zabezpečením dostatočného odpočinku v rámci denného režimu dieťaťa, ktoré bolo v čase styku s otcom často nezvyčajne unavené, čo má tiež nepochybne vplyv na jeho emotívne prežívanie, riadne neplnila. Prípadné splnenie tejto povinnosti sa odrážalo na psychickom stave dieťaťa a kvalite styku s otcom. Ak sa dieťa prejavovalo radostne pri styku s otcom, okamžite mala matka snahu preorientovať pozornosť dcéry na ňu. Takéto správanie matky je v rozpore so záujmom dieťaťa. Slovenský výbor pre W.F dňom 01.08.2014 ukončil poskytovanie odborných intervencií, ktoré sa realizovali na ich pracovisku pre nespôluprácu zo strany matky, nakoľko sa plánovaný styk otca s dieťaťom neuskutočnil 6x za sebou, pretože ho zmarila alebo zrušila matka, pri realizácii kontaktov nespôlupracuje a nedodržiava podmienky dohody, dokonca zrušila dohodnuté a z jej strany vyžiadané individuálne poradenské stretnutie. V správach o kontaktoch otca s maloletou nebolo uvedené, že by otec nespôlupracoval, že by negatívne na maloletú pôsobil svojím správaním. Správanie sa dieťaťa bolo odrazom správania jeho matky.

Súd v tejto súvislosti nemohol vyhodnotiť v prospech podaného návrhu ani odporúčanie znalkyne K.. Y., K.. eliminovať styk otca s dieťaťom na obdobie, ktoré bude podmienené vekom dieťaťa ako aj vzťahovo-motivačným rámcom dieťaťa. Znalkyňa navrhuje zákaz styku otca s dieťaťom a otca psychiatricky a sexuologicky vyšetriť. Práve takýmto zásahom by vzhľadom na okolnosti prípadu a doterajší prístup matky k otcovi hrozila závažná a ťažko napravitelná ujma na právach dieťaťa práve tým, že v dôsledku straty pravidelného kontaktu s otcom by s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou došlo k absolútnej eliminácii možnosti nadviazania citového, resp. akéhokoľvek pozitívneho vzťahu k otcovi, čo by práve v konečnom dôsledku mohlo ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti. Je treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Navyše do procesu budovania ich vzájomného vzťahu bolo hrubo zasiahnuté už tým, že pre nespôluprácu matky Slovenský výbor pre W. dňom 01.08.2014 ukončil poskytovanie odborných intervencií, ktoré sa realizovali na ich pracovisku, čím matka zamedzila styku otca s maloletou. Riaditeľka tohto inštitútu považuje za najdôležitejšie s istotou vylúčiť znaleckým dokazovaním, že k sexuálnemu zneužívaniu nedošlo. Matka odmieta rešpektovať skutočnosť, že údajné sexuálne zneužívania dieťaťa otcom orgánmi činnými v trestnom konaní preukázané nebolo. Ani matkou predloženým /na jej žiadosť vypracovaným/ znaleckým posudkom vypracovaným znalkyňou K.. Y., K.. nebolo zistené sexuálne zneužívania dieťaťa otcom, navyše tento posudok nie je komplexný. Vo veci je potrebné vypracovanie komplexného znaleckého posudku, čo navrhovala aj samotná matka.

Súd nariadil znalecké dokazovanie vo veci samej, matka sa dostavila k znalcovi dvakrát za účelom vyšetrenia jej osoby. K psychologickému vyšetreniu maloletej, jej interakcii s každým z rodičov doteraz nedošlo, nakoľko matka riadne nespolupracuje so znalcom, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu. Marí výkon súdneho rozhodnutia tým, že neustále namieta osobu znalca, nespolupracuje s ním, keď sama chce určovať miesto a čas vyšetrenia dieťaťa, sama chce rozhodovať, kto bude ako expert prizvaný k znaleckému dokazovaniu. Takéto správanie matky a jej návrhy súd nemôže akceptovať. Na vykonanie predmetného znaleckého úkonu súd ustanovil nestranného znalca, ktorý splnil všetky podmienky na to, aby mohol byť zapísaný v zozname znalcov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti SR, a ktorý na základe prebiehajúceho znaleckého úkonu sám zvaží prípadnú potrebu pribratia ďalšieho odborníka; súd mu dal súhlas na pribratie konzultanta súdneho znalca z odboru psychiatria. Vzhľadom na nespoluprácu matky so znalcom za účelom urýchleného vykonania znaleckého úkonu bol súd nútený nariadiť predvedenie maloletej N. H. na vyšetrenie k súdom ustanovenému znalcovi, ktoré, ako vyplýva z oznámenia Obvodného Oddelenia PZ G. K. - N., nemohlo byť vykonané pre neposkytnutie súčinnosti matky maloletej, ktorá uviedla, že v čase výkonu predvedenia bola maloletá doma so starou matkou a matka svoju dcéru nikomu nevydá a nikam nepôjde, nakoľko jej dcéru nikto psychicky nepripravil na takúto udalosť.

Je potrebné opakovane zdôrazniť, že popri hľadisku zdravého psychického a fyzického vývoja dieťaťa musí v rámci najlepšieho záujmu dieťaťa byť v súdnom konaní zohľadňované aj hľadisko právne. Súd musí rešpektovať právo maloletej na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov ako aj právo na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, pričom tak minulé ako aj súčasné počínanie matky odôvodňuje obavu z rizika, že toto právo dieťaťa by mohlo byť pri vyhovení návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia bez vyčkania výsledkov relevantného dokazovania ohrozené. Znalecké dokazovanie je potrebné zamerať aj na signalizované psychosomatické prejavy dieťaťa, ktoré nemusia byť v priamej príčinnej súvislosti so správaním otca k nemu, ale eventuálne hoci aj neúmyselným prenášaním negatívneho emotívneho prežívania matky vo vzťahu k otcovi na maloletú alebo jej nedostatočnou, resp. kontraproduktívnou prípravou maloletej na styk s otcom.

Súd apeluje na matku, aby prehodnotila svoj postoj k otcovi dieťaťa, urýchlene zabezpečila vyšetrenie dieťaťa u súdom ustanoveného znalca a nenútila dieťa podrobovať sa neustálym vyšetreniam u rôznych odborníkov, počas ktorých musí neustále hovoriť o probléme údajných, nepreukázaných sexuálnych aktivitách jej otca, čo napomáha neustálemu zhoršovaniu psychického stavu dieťaťa, ktorému je týmto spôsobom neustále pripomínané údajné správanie otca k nej v minulosti, čoho príkladom je aj vyjadrenie K. Y., K. v ňou vypracovanom posudku, že pri rozhovore o otcovi ako aj pri spomienkach na to, čo s ňou otec robil, bola maloletá v štádiu rozplakania sa. Jej grafický prejav je jasne sexuálne orientovaný, genitál je tmavý - fialový, zvýraznený. Toto všetko môže mať nedozerné negatívne následky na dieťa, ktoré ho budú s najväčšou istotou sprevádzať po celý život. Treba zdôrazniť, že matka na jednej strane prejavuje záujem o konzultácie a pomoc zo strany odborníkov / odborných pracovníkov W./, ale v konečnom dôsledku ich odporúčania, usmernenia a rady odmieta, jej konanie smeruje k zmareniu akéhokoľvek styku otca s maloletou s cieľom dosiahnuť zákaz styku maloletej s otcom, ktorým bola, ako matka udáva, znásilnená. Konanie matky sa s ohľadom na obsah jej podania javí ako účelové a tendenčné s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci samej resp. dosiahnutie takého znaleckého posudku, ktorý by zodpovedal jej predstavám. I keď v ňou predloženom znaleckom posudku, ktorý zodpovedá jej predstavám, vypracovanom K. I. Y., K. je odporúčanie zakázať styk maloletej s otcom, tento posudok nie je komplexný, nakoľko otec nebol na vyšetrenie znalkyňou prizvaný a znalkyňou vyšetrený, preto naň súd pri rozhodovaní nemohol prihliadnuť.

Súd opakovane apeluje na rodičov, aby sa v záujme maloletej dokázali aspoň v predbežným opatrením uvedenom vymedzenom čase odosobniť od vzájomných rozporov a svoje chovanie podriadili jedine záujmom spoločnej dcéry, pre ktorú je dôležité, aby bol otec prirodzenou súčasťou jej života, ktorého napriek tomu, že je dieťa zverené do starostlivosti matky, jeho rodičovské práva (vrátane práva stykať sa s dieťaťom) zostávajú zachované. Matka ako rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je povinná vychovávať dieťa v úcte k otcovi, usmerňovať ho vo vzťahu k otcovi a v rámci prípravy styku vytvárať pre dieťa optimálne podmienky na jeho realizáciu. Matke dáva súd do pozornosti, že v prípade rešpektovania nariadeného predbežného opatrenia a riadnej prípravy maloletej na styk s otcom a postupného umožnenia nerušeného styku otca s maloletou, by sa vzťah maloletej s otcom mal vybudovať a upraviť do podoby, v ktorej by bol jednoznačne v záujme dieťaťa. Je na oboch rodičoch,

aby pre spoločné dieťa vytvorili prostredie, v ktorom sa cíti bezpečne, s istotou sa môže vyvíjať a najmä sa od každého z rodičov prirodzene učiť ako od dôveryhodných modelov všetkému, čo bude v živote potrebovať, pričom popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Každé dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na dieťa a nepoužívali ho ako nástroj vzájomného boja. Súd tiež opakovane apeluje na oboch rodičov, aby uprednostnili záujem maloletej pred svojimi záujmami a pokúsili sa v otázkach úpravy rodičovských práv k maloletej dospieť (i s možnosťou využitia odbornej pomoci, nečakajúc zásah zo strany súdu) k modelu, ktorý uprednostní záujmy dieťaťa a zároveň bude rešpektovať aj práva oboch rodičov, ktorí sú si v rozsahu a výkone rodičovských práv rovnocenní.

Je nevyhnutné, aby matka rešpektovala predbežné opatrenie, ktorým je upravený styk maloletej s otcom, aby sa asistovaný styk v zmysle predbežného opatrenia obnovil a aby matka dieťa riadne na styk s otcom pripravovala.

Na základe vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v štyroch vyhotoveniach, na Krajský súd v Bratislave, cestou podpísaného súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.